La independència intel·lectual catalana

Dies enrere, fent-se ressò de la Creu de Sant Jordi d'enguany, concedida a algunes persones vinculades a Sant Cugat, Cugat.cat recollia les paraules pronunciades per l'historiador Borja de Riquer referides a l'actual procés català d'independència. Riquer va dir: 'A una sèrie de dèficits estructurals, hauríem d'afegir la convivència amb uns veïns massa poderosos i intervencionistes. Catalunya s'ha manifestat com un país rebel quan ha vist que els seus drets eren vulnerats o trepitjats. Això tant a l'Edat Mitjana com al segle XIX o al segle XX o al segle XXI.'

Certament és així. Recordo que l'any 2011, en el decurs de la Nit Literària organitzada per la secció local d'Òmnium Cultural, De Riquer ja s'hi va referir citant un text de Joan Maragall, de l'any 1897, sobre la necessitat que Catalunya es desempallegués dels elements psicològics que la lligaven a Madrid. Madrid entesa, és clar, com a concepte representatiu d'Espanya, no pas com a ciutat. I, en aquest sentit, un dels elements a foragitar del nostre marc mental -cosa, per cert, que encara no ha reeixit- és la dependència del que diu o deixa de dir la premsa madrilenya. 'Pensem -deia- que el dia que Catalunya es deslliuri de la premsa de Madrid, i també de la d'aquí que encara es fa a la madrilenya, la nostra independència intel·lectual estarà molt avançada.'

Doncs bé, cent vint anys després, dissortadament, encara hi ha importants mitjans de comunicació catalans que viuen pendents d'aquella premsa i que pretenen que la societat catalana hi resti encadenada fins a la fi dels temps. Són mitjans de comunicació amb ànima servil i perifèrica la línia editorial dels quals consisteix a exercir, oficiosament, com a delegació catalana del pensament oficial espanyol. Són, per entendre'ns, els guardians de les dictatorials essències nacionals espanyoles disfressades de progressisme ranci.

No hi ha dubte que aquest és un llast que, malgrat el Procés, encara arrosseguem. Tanmateix no cal amoïnar-s'hi gaire, només retenir-ho en la memòria, ja que tan bon punt Catalunya esdevingui un Estat independent, aquests mateixos mitjans publicaran editorials afirmant que ells sempre van estar a favor de les llibertats nacionals del país. Serà el moment de recordar-los les seves campanyes actuals en favor d'un fòssil anomenat Tercera Via. Una Tercera Via que prohibeix votar, que criminalitza les urnes, que consagra l'espoliació, que nega el dret a l'autodeterminació del poble català i que no reconeix la nació catalana com una nació mil·lenària d'Europa amb els mateixos drets que la resta de nacions lliures del món. No s'adonen que no hi ha rigor intel·lectual mínimament catalanocèntric que pugui caure en un parany així. Cal tenir una actitud davant la vida molt hispanocèntrica per emmordassar i emmanillar tot un poble i, alhora, proclamar-se demòcrata.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/128447.html

Copyright 2024 Cugat.cat